

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2020 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Rafał Sawicki

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela K. D.

przeciwko dłużnikom Agencji (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., S. L., O. W. oraz M. M.

o egzekucję świadczeń niepieniężnych

postanawia:

1. stwierdzić ukończenie postępowania egzekucyjnego;
2. ustalić koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 777 zł (siedemset siedemdziesiąt siedem złotych) i w całości obciążyć nimi dłużników;
3. zasądzić od Agencji (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz K. D. kwotę 194,25 (sto dziewięćdziesiąt cztery złote dwadzieścia pięć groszy) tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego;
4. zasądzić od S. L. na rzecz K. D. kwotę 194,25 (sto dziewięćdziesiąt cztery złote dwadzieścia pięć groszy) tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego;
5. zasądzić od O. W. na rzecz K. D. kwotę 194,25 (sto dziewięćdziesiąt cztery złote dwadzieścia pięć groszy) tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego;
6. zasądzić od M. M. na rzecz K. D. kwotę 194,25 (sto dziewięćdziesiąt cztery) tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego;
7. tytuł wykonawczy zatrzymać w aktach.

sędzia Rafał Sawicki

UZASADNIENIE

Wierzyciel K. D. wniósł o wezwanie dłużników do opublikowania przeprosin o treści i w sposób wskazany we wniosku, a w przypadku niezastosowania się do tego wezwania – o umocowanie wierzyciela do dokonania opisanej wyżej czynności na koszt dłużnika i przyznanie wierzycielowi na ten cel od dłużnika Agencji (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 338.004 zł, od dłużnika S. L. kwoty 270.108 zł, od dłużników S. L., O. W. oraz M. M. kwoty 255.348 zł. Wierzyciel wniósł ponadto o zasądzenie na jego rzecz od dłużników kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając wniosek podniósł, że dłużnicy nie wykonali obowiązku opublikowania oświadczeń z przeprosinami, nałożonego na nich wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 maja 2016 r., sygn. akt IV C 323/15, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 19 kwietnia 2018 r., sygn. akt. V ACa 1089/17 i opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 25 czerwca 2018 r. w zakresie pkt. I, II i III.

Dłużnicy zawiadomieni o wszczęciu postępowania egzekucyjnego, wskazali, że wyrażają wolę dobrowolnego wykonania wyroku. Jednocześnie jednak podnieśli niewykonalność wyroku w zakresie pkt III ppkt 2, tj. w części obejmującej obowiązek opublikowania na okładce tygodnika (...) oświadczenia o treści i formie tam wskazanej. W związku z tym dłużnik Agencja (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie wniosku wierzyciela w tej mierze, a także zasądzenie od wierzyciela na rzecz dłużnika kosztów postępowania. Następnie dłużnik Agencja (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wskazał na zawarcie z wierzycielem ugody, w wyniku której dłużnicy wykonali obowiązek nałożony na nich ww. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie, przy tym w sposób uzgodniony w ugodzie co do pkt III ppkt 2.

Wierzyciel, zobowiązany do wskazania w formie pisemnej, czy potwierdza okoliczności co do faktu zawarcia ugody i wykonania tytułu wykonawczego przez dłużników w sposób uzgodniony z ugodzie – w terminie 14 dni pod rygorem uznania, że wierzyciel nie kwestionuje powyższych okoliczności i przyjęcia, że świadczenie objęte tytułem wykonawczym zostało zaspokojone całkowicie, nie zajął stanowiska.

Sąd zważył, co następuje:

Podzielając stanowisko wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z 28 czerwca 2006 r. (III CZP 23/06, OSNC 2007/1/11) wskazać na wstępie należy, że obowiązek usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych, polegający na złożeniu przez dłużnika oświadczenia odpowiedniej treści w formie ogłoszenia, podlega egzekucji na podstawie art. 1049 k.p.c. Wierzyciel wybrał zatem właściwy sposób egzekucji. Wskazać również należy, że sąd rozpoznający wniosek wierzyciela w trybie art. 1049 k.p.c. jest organem egzekucyjnym w rozumieniu art. 758 k.p.c. i art. 759 § 1 k.p.c. („sądem egzekucyjnym”), prowadzącym postępowanie egzekucyjne na podstawie przepisu szczególnego (por. w tej kwestii uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 30 czerwca 1992 r., III CZP 74/92, OSNC 1992/12/229). Sąd Rejonowy jako organ egzekucyjny jest związany treścią art. 804 k.p.c., który stanowi, że organ egzekucyjny nie może badać istnienia i zasadności obowiązku. Nie ulega wątpliwości, że zadanie organu egzekucyjnego – zarówno komornika, jak i sądu – polega na wykonaniu tytułu wykonawczego, a nie weryfikowaniu zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem, gdyż badanie merytoryczne tego obowiązku spoczywa w gestii sądu w postępowaniu rozpoznawczym poprzedzającym postępowanie egzekucyjne (gdy tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu) (O. Marcewicz w: Komentarz aktualizowany do art. 804 k.p.c. w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Jakubeckiego, teza 1). Kognicja sądu prowadzącego egzekucję świadczenia niepieniężnego sprowadza się do oceny warunków formalnych tytułu egzekucyjnego. Dokonując oceny formalnej tytułu wykonawczego Sąd stwierdził, że spełnia on wszystkie wymagania. Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie o nadaniu klauzuli wykonalności odpowiada treści art. 783 § 1 i 3 k.p.c., a jej treść niewątpliwie uprawnia wierzyciela do egzekwowania obowiązku nałożonego w punkcie I, II i III wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, który w tej części uprawomocnił się w następstwie oddalenia apelacji. Nie zaszły również żadne przesłanki wskazujące na konieczność umorzenia albo zawieszenia postępowania egzekucyjnego. Uznać natomiast należało, że po zawiadomieniu o wszczęciu postępowania egzekucyjnego dłużnicy spełnili egzekwowane świadczenie, w następstwie czego należało stwierdzić, że postępowanie egzekucyjne zostało zakończone.

Zgodnie bowiem z art. 816 § 3 k.p.c. ukończenie postępowania egzekucyjnego w inny sposób niż przez umorzenie Sąd stwierdza postanowieniem, rozstrzygając o kosztach.

Stosownie do powołanego przepisu art. 816 k.p.c. na Sądzie - jako organie egzekucyjnym prowadzącym egzekucję - spoczywa również obowiązek wydania - na podstawie art. 108 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. odrębnego postanowienia o ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego, co w realiach sprawy oznaczało zasądzenie od dłużnika na rzecz wierzyciela - przy zastosowaniu regulacji art. 770 k.p.c. - poniesionych przez niego kosztów postępowania, w tym także kosztów zastępstwa prawnego.

W tej mierze należy zauważyć, że w myśl art. 770 k.p.c. dłużnik zwraca wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Koszty ściąga się wraz z egzekwowanym roszczeniem. Koszty egzekucji ustala postanowieniem komornik, jeżeli przeprowadzenie egzekucji należy do niego. W niniejszej sprawie dłużnicy wykonali obowiązek nałożony na nich w tytule wykonawczym, jednakże uczynili to dopiero po wszczęciu postępowania egzekucyjnego. Jednocześnie wierzyciel dysponując tytułem wykonawczym, z którego wynikało powyższe zobowiązanie dłużników - w sytuacji, gdy dłużnicy uchylali się dotychczas od dobrowolnego jego spełnienia, miał prawo domagać się wszczęcia i przeprowadzenia egzekucji w celu jego wykonania w trybie art. 1049 § 1 k.p.c. Zaś fakt wszczęcia egzekucji najwyraźniej zmobilizował dłużników do ugodzenia się z wierzycielem. Zatem nie można w sprawie powiedzieć, aby czynność wierzyciela polegająca na wszczęciu postępowania egzekucyjnego była niecelowa. Przy tym dłużnik Agencja (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. nie wskazał, aby w ugodzie z wierzycielem dłużnicy uregulowali kwestię kosztów egzekucji, w szczególności by wierzyciel w ugodzie zrzekł się dochodzenia tych kosztów.

Z powyższego wynika zatem, że kosztami postępowania egzekucyjnego powinni zostać obciążeni dłużnicy.

Koszty niniejszej egzekucji Sąd ustalił z kolei, w pkt. 2 sentencji postanowienia, w kwocie 777 zł, na którą składają się: opłata od wniosku w wysokości 40 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 720 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. W tym miejscu wyjaśnić należy, że wprawdzie wynagrodzenie radcy prawnego w sprawie egzekucyjnej co do zasady powinno być ustalane na podstawie § 8 ust. 1 pkt 7 w zw. z § 2 powyższego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r., tj. 25% stawki wynagrodzenia za udział w procesie o takiej samej wartości przedmiotu sporu. Ponieważ jednak w niniejszej sprawie objęte wnioskiem roszczenie ma charakter niemajątkowy, Sąd w trybie § 20 przedmiotowego rozporządzenia zastosował wysokość stawki wynagrodzenia przysługującego w sprawach o ochronę dóbr osobistych, tj. w § 8 ust. 1 pkt 2. Jednocześnie, mając na uwadze, że w rozpoznawanej sprawie nie zachodzi solidarna odpowiedzialność dłużników, ustalone koszty egzekucji podlegają, stosownie do art. 105 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zasądzeniu od każdego z dłużników w częściach równych, tj. w kwocie 194,25 zł, o czym orzeczono w pkt. 3-6 sentencji postanowienia.

Zgodnie z art. 816 § 1 k.p.c. po ukończeniu postępowania egzekucyjnego należy na tytule wykonawczym zaznaczyć wynik egzekucji i tytuł zatrzymać w aktach, a jeżeli świadczenie objęte tytułem nie zostało zaspokojone całkowicie, tytuł zwrócić wierzycielowi. Wobec przyjęcia, że świadczenie objęte tytułem wykonawczym zostało w całości zaspokojone, Sąd postanowił zatrzymać tytuł wykonawczy w aktach sprawy, o czym orzeczono w pkt. 7 sentencji postanowienia.

sędzia Rafał Sawicki

ZARZĄDZENIE

1. odpis postanowienia proszę doręczyć pełnomocnikom stron,

1. po uprawomocnieniu się postanowienia zamieścić na tytule wykonawczym adnotację o całkowitym zaspokojeniu roszczenia wierzyciela,

2. zakreślić sprawę w repertorium Co jako zakończoną.

06.04.2020 r.